

10138

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

22 de Setembre de 1896

PRIMER ANIVERSARI

DE LA MORT DE

IGNOCENT LOPEZ BERNAGOSI

La Campana de Gracia

DEDICA AQUEST RECORT

A LA MEMORIA DE SON INOLVIDABLE FUNDADOR

CONSIDERACIONES

A succehir tal com preveyam. Una vegada terminats los embarchs de las tropas destinadas á Cuba y Filipinas van obrirse de bat á bat las portas de Atarassanas, y van sortir per ellas lliurement los nostres estimats correligionaris, que dintre de aquell quartel havian sigut reclusos y guardats ab extraordinari rigor.

Agafats de nit, en un moment donat, casi tots á l' hora, de una manera impensada, com si 's tractés de sorprendre y de frustrar un pavorós complot: tancats de dos en dos ó de tres en tres en incómodos locals, domicili predilecte de verdaders aixáms de ratas; subjectes á una incomunicació rigorosa y absoluta en un principi, y que després y mentres va durar la detenció se interrompé tan sols pera las mares, esposas y fillas dels detinguts—pera las personas de sas familias que vestissen faldillas, mantenintse infranquejable pera las que portessen pantalóns;—apurant totas las penalitats y

molestias, tots los danys y perjudicis inherents á una situació tan irregular; sense saber ni sospitar la causa ó 'l motiu de unas midas tan rigorosas, á lo millor s' han trobat al carrer, sense que mentres estigueren detinguts se 'ls prengué una sola declaració, sense que al recobrar la llibertat se 'ls dongués la satisfacció mes mínima.

Sembla que un agent de 'l autoritat se limitá á comunicarlos lo següent:

—En nom del Gobernador [de la Provincia, quedan en llibertat.

Per aquests cassos no 'ls serveys de un agent de 'l autoritat, que per serho es digne de respecte, sino 'ls de un clown de Circo Equestre son los que s' haurian d' emplear. Un clown imitador de 'n Tony-Grice, tot enfarinat, y ab lo casquet punxagut posat de gayrell, deuria presentarse davant l'els presos y aixamplantse las calsas ab la punta dels dits y fent una ridícula cortesia, podria dirlos:

—Aísa, noys! Al carrer!... Oberta está la porta... Aixó es res!

¡Aixó es res!

Y en efecte: aixó sembla una bicoca, una insignificancia, una frusleria... res, enterament. Y no obstant,

aixó es un abús y una arbitrariedad; aixó es un perill y un just motiu de alarma pera tota persona decent y honrada. Aixó es un atach brutal á lo que tot ciudadá deu estimar com la primera de sas prerrogativas: á sa llibertat individual.

Lo fet mateix de haver sigut posats los presos al carrer, sense haverse'ls subjectat á la més mínima forma de procediment, proclama lo injustificat y lo arbitrari de la séva detenció. En aquest país ahont desgraciadament tot se mistifica, es molt notable que en lo cas concret de que 'ns ocupém, no s' haja tractat ni tan sols de cubrir las apariencias.

Avuy presos, en nom del Capitá general—en aquesta forma van efectuarse la major part de las detencions;—al cap de tres ó quatre senmanas de presó:—Quedan en llibertat en nom del Gobernador de la Provincia:—aquesta es la forma que va emplearse.

¿Y en nom de la Lley, en nom del Dret, en nom de la Justicia qué s' ha fet?

A la Lley, al Dret, y á la Justicia ara 'ls hi fan el manech.

En aquest país, que va relliscant á rodolons per la pendent de la miseria y de la degradació, la Lley, lo Dret y la Justicia deuen ser articles de luxo que ja no s' usan ni s' estilan, porque si als que governan els fan

Lo dissapte próxim dia 26 Número Extraordinari de

LA CAMPANA DE GRACIA

8 planas

ILUSTRACIÓ DE MOLINÉ Y PELLICER

10 céntims

nosa, 'ls governats, en cambi, han perdut fa temps la virilitat necessaria pera reclamarlos y exigirlos.

Nosaltres recordem perfectament tot lo que va insinuarse, tot lo que va dirse a propòsit de la detenció de nostres amichs y correligionaris. Lo menos que 's procurava era presentarlos com enemichs conjurats dels esforços gegantescos qu' está fent la mare patria pera mantenir la integritat de son territori compromesa per la guerra de Cuba.

Y responia, en certa manera, a aquesta imputació calumniosa, la circumstancia de haverse'ls detingut la vigília d' efectuar-se 'l primer embarche de tropas, y la de haverse prolongat la seva detenció fins que 'l acte dels embarchs successius ha quedat llest.

¿Hi havia algun fonament pera alentar una sospita tan desfavorable al bon concepte dels presos?

Las autoritats que estimaran molt la seva honra, y que per lo mateix deuen ser molt respectuosas ab l' agena, tenian lo deber d' exteriorisar aquesta sospita per medi de un procès, depurant degudament la culpabilitat o la ignocencia dels detinguts. Lo mateix Cánovas, en plé Parlament, va contestar als que 'l interpellavan a propòsit de la detenció dels republicans barcelonins: «Yo espero que ezo z señores ze justificarán.»

Y no obstant, aquesta es l' hora que no se 'ls ha concedit medi, ni pretext pera procedir a la seva justificació.

Si las autoritats la consideran innecessaria, haurán de confessar que innecessarias eran també las midas de rigor qu' en contra d' ells van emplearse.

—Deixemho corre!—deuen haverse dit, sense considerar que 'ls atachs a la llibertat individual y a l' honra dels ciutadans, sisquiera en el terreno moral, no poden quedar impunes.

Perque establerta la costum de aplicar a tort y a dret lo sistema preventiu, no hi haurá ciutadà qu' estiga segur a casa seva, ni hi haurá honra que pugá quedar al abrigh de qualsevol sospita temeraria y odiosa.

En va invocaran las autoritats la suspensió de las garantías constitucionals pera procedir a la mida del seu gust, perque fins 'las facultats mes omnímodas tenen son limit natural en l' objecte pera 'l qual han sigut concedidas.

La suspensió de garantías dictada pera facilitar la persecució dels criminals terroristas es un' arma poderosa que únicament en contra d' ells pot esgrimirse. Ferla servir pera ferir de traïdor a la gent honrada constituheix un verdader abús, que no hi haurá persona de recte criteri que no 'l deplori.

Desnaturalisar los medis extraordinaris que posa la societat en mans dels governants pera que millor puguin procedir a sa defensa, pot arribar a crear una situació tan difícil, que als ciutadans que s' estimin, no 'ls quedi altre recurs que l' emigració, pera fugir tant de las bombas dels anarquistas com de la tiranía autoritaria.

P. K.

UAN lo Brusí fa una broma, acostuma a lluhirs'hi. Parlava l' altra dia de las últimas eleccions de Diputats Provincials, y suposava que a ca'n Parés s' estavan construhint uns quadros artístichs adornats de llores, en los quals s' hi colocará 'l número de vots obtinguts per cada candidat triufant.

Y afegia, qu' en lloch de llores seria millor orlarlos de palma, ja que 'ls agraciats mereixen mes l' opinió de sants que la d' héroes, puig treure mils y mils de vots de unas urnas ahont no vá entrarn'hi cap, te més de miracle que d' acció heroica.

Lo Brusí terminava preguntant: ¿Qué s' han fet en lo nostre país los homes formals y pundonorosos?

¿Qué vol que s' hajan fet, Sant cristiá! Los republicans s' han tancat a casa seva. Y 'ls correligionaris de vosté, 'ls amichs de vosté, 'ls monárquichs de la restauració, s' están gratant las pantorrillas.

Y per cert que diuen que hi troban molt gust.

Los nocedalistas se 'n van ab els carlins; pero en Ramonet que a tall de pastor fins ara 'ls ha menat, no s' atreueix a donar un pas tan atrevit sense consultarho previament ab lo Papa de Roma.

Y m' hi jugo qualsevol cosa, si volen fins una mitra de bisbe, que 'l Papa li dirá:

—Ara estich resant, Ramonet: ves en nom de Déu y no 'ns rompís las oracions.

Y aquesta advertencia no tindrà res d' extranya perque ja es sabut de sobras que a Romá s' inclinan sempre en favor dels poders constituïts.

Medi segur, infalible de no equivocarse may, trayent partit de totes las circunstancias.

Sembla mentida que un catòlich tan acèrrim com en Nocedal no haja arribat a comprendre encare 'l verdader alcans de aqueixa infalibilitat.

Llegeixo: «Fins que quedi establerta y funcioni la policia judicial de Barcelona, 's mantindrán en suspens las garantías constitucionals.»

Si las ratas dels inmundos locals de Atarassanas s' enteran de la noticia, no dupto que tindrán una verdadera satisfacció.

¡Pobres animalóns! Durant tot l' any s' están morint de fàstich, y 'ls agrada molt la companyia!

L' enginyer encarregat de la botadura del Princesa de Asturias ha resultat ser un gran amich del ministre de Marina y un protegit del ilustre Marqués de las Cincuillas.

Podrán encallarse 'l barcos que costan inmensos caudals de la nació; pero ni l' impávit ministre, ni l' impertèrrit marqués, no tinguin por de que aquests s' encallin may.

Ells ray navegan ab tots los vents y suran en tots los mars, arribant inclumes al port de la Fortuna, ahont atracan... y s' atracan.

També la gran conjura filibustera que s' descubrí a Madrit, s' ha tornat aygua-poll.

Las personas qu' en lo primer moment sigueren presas, han sigut posadas en llibertat, y la Logia Gran Orient d' Espanya y l' Associació hispano-filipina han sigut reintegradas en sas licitas funcions, retornant-se 'ls los llibres y documents que 'ls sigueren ocupats.

¿Qué queda de aquella algàrada formidable promoguda pels reaccionaris de tots tamanys y calibres?

Lo únich que 'n queda és la trista convicció de que mentres imperi aquesta faramalla, cap ciutadà espanyol podrá estar tranquil a casa seva.

Rebo una carta pel corrú interior exposantme lo següent: «Que al Ensanxe hi ha una fábrica de velluts de ans senyors molt religiosos, s' b un majordóm que per guanyarse las simpatias de un ensotanat socio-copartípe de la fábrica, fá resar lo rosari als treballadors, de tal manera que l' establiment fabril sembla una sucursal de la Juventut catòlica. Y com la religió no es enemiga del negoci, resulta que mentres aquest majordóm que te fama de valent, posa a jornal als homes sempre ab la condició de resar y de no dir paraulas groixudas, a las pobras treballadoras que no s' hi poden tornar ni posar a proba la seva condició de guapo, las pren a preu fet descontántilas'hi un 10 per cent de la senmanada. ¡Si serà aixó en pago de las salves que resan tots los dissapats a la capella y que acompaña al armónium un eseribent sarauhista!

»Veurém si aquests fets arriban a orelas del bisbe, y si don Jaime s' decideix a eridar a comptes al avispat sacerdot que permet que un seu majordóm fassi un descompte tan ignomínios a pobres viudas y mares de familia.»

La senmana próxima publicarém lo número extraordinari de LA CAMPANA DE GRACIA, corresponent al mes de Septiembre, de gloriosa memoria.

ANIVERSARI

Fará un any lo dia 22 del corrent setembre que deixá d' existir nostre amich de l' ànima D. Ignocent Lopez Bernagosi, fundador de LA CAMPANA DE GRACIA. Sembla qu' era ahir que contemplavam son cadáver per última volta al acompañarlo a sa darrera morada, ahont en pau descansa. No es degut aixó a que 'l temps passi volant; sino a que per mes que, segons diuen, lo temps ab son ràpit vol tot ho esborra, no podrá may extingir de la nostra ànima 'l piadós recort que deixá en ella impresa una desventura tan viva y una desgracia tan irremparable.

A la bona memoria del difunt, quals exemples de civisme acendrat y de amor inextingible a la causa republicana procurarem seguir mentres nostre cor alenti, dediquem avuy las presents ratillas, segurs de que del noble sentiment que las inspira participaran també tots los lectors de aquest popular periódich, que déu lo millor de la seva historia, als esforços, a l' inteligencia, a la conseqüencia politica y a la lealtat probada de nostre plorat amich y fundador.

LA REDACCIÓ.

DE CUBA

Telégramas de la guerra

.....

Dia 2:—Aixó va bé. Gran combat a Ceiba-Mocha. Destacament de la trocha ha agafat un presoné. Partida Quintin Banderas completament dispersada. Se diu que ara está amagada dintre d' un bosch de palmeras.

Dia 3:—S' ha averiguat que 'ls jefes filibustersos s' han tractat de bandoleros y hasta s' han agarbonat. La junta de Nova-York també está solviantada: ahí en Palma y en Quesada varen dirse 'l nom del porch.

Dia 4:—Descuberta tremenda conspiració: fiscal y gobernadó tenen ja sumaria obrta. Detinguts: quatre barbers ab navajas, estisoras, dos pedras esmoladoras y un bagul plé... de papers.

Dia 5:—S' está observant moviment per tots cantons: diu que las operaciones anirán prompte endavant. No s' escatiman esforços per doná un cop contundent: s' espera tan solzament l' arribada dels reforosos.

Dia 6:—Partida Paco ha atacat iageni Pico: contraguerrilla de Quico l' ha perseguida hasta Caco. Ferits: sargento Farruco y corneta d' ordres Meeco. Dels contraris: tinent Seco y un negre apellidat Cuco.

Dia 7:—S' ignora encare si en Gómez es mort ó viu; s' ignora en quin punt hi ha 'l niu hont en Maceo s' ampara; s' ignora hont ha anat un bot que ahir va passar per qui; s' ignora hont es en Rubí, en re-úm, s' ignora tot.

Dia 8:—S' ha publicat un bando sobre incendiarios, qu' en las filas dels contraris ha de causarhi fredat. Desde ara, segons s' indica pels que ho poden sapigué, avants d' aná a cremar ré, s' hi mirarán una mica.

Dia 9:—Avuy mati diu que han sigut incendiats los ingenis titulats: Tres hermanas y Aleli. Los caps de l' insurrecció, portats de perversa sanya, continúan la campanya d' incendi y devastació.

Dia 10:—Partida Rénaga, per evitar ser copada, se veje ahir precisada a internarse per la Ciénaga. Milicias de Camari ab un canó y deu caballs están realisant traballs per ferla sortir d' allí.

Dia 11:—Gran victoria. Partida de Pancho Estrada ha sigut acorralada a prop de Lomas Lanoria. Lo resultat just del foch en 'quest moment no se sab. Presoners: per ara cap. Morts reconeguts: stampoch.

¿Vritat, lector, que al sé aquí aixó comensa a aburrirte? Pues, amich meu, haig de dirte que 'l mateix me passa a mi. Y creu que no som pas sols. Ja pots estar bea segur que igual que jo é igual que tu pensan tots els espanyols.

C. GUMÁ.

PER AQUEST VIATJE...

o Ministre de Marina acaba de llegir un parte que li ha enviat lo representant d' Espanya a Génova. «Botadura acorassat Cristóbal Colón realisada ab tota felicitat. Gran entusiasme. ¡Viva Espanya!» —¡Viva!—repeteix lo senyor Beranger, espurnejantli 'ls ulls d' alegria:—¡Al últim hi surtit ab la meua! ¡Lo Cristóbal Colón es nostre!—Torna a llegí 'l telegrama y torna

à engrescarse en fantasias patrióticas, hasta que per fi, marejat de la saragata qu'ell mateix fa, cansat del xoque de tan violentas impressions com en pochos días ha safert, deixa anà 'ls brassos, clou els ulls, s' adorm y 's posa á somiar d' una manera desenfrenada.

¡Quin somni!...
Lo pobre ministre de Marina 's creu árbitre del mon y ab lo nou acorassat al darrera, lligat ab un cordonet com un gos galgo, va passejantse per las costas d' Espanya desafiant lo cel y la terra y dirigint als quatre punts cardinals miradas amenasadoras.

—¡Que 'm vinguin ara ab xeringas!—diu somiant y parlant en veu alta.

Ja no soch lo ministre de Marina d' aquella débil nació que únicament tenia pera la seva defensa quatre llanxas canoneras... sense canons y un parell de llauts atrofinats.

Ara puch tuusir fort y anar per tot arreu ab lo cap alt y las mans á la butxaca.

¡S' ha acaba' la miseria!

Mireu quin barco mes reforsat y mes digne de respectel!

Ja 'l podém examinar, ja, que aixó no es cosa de broma.

¡Quin bultó, eh? 6,870 toneladas: una verdadera ciutat flotant!

¿Canons? Jo crech que 'n té més que un orga: trenta, quaranta, ni menos me 'n recordo. Y que 'n hi ha uns, els dos que treuben el nas per las torres acorassadas, que ja poden anar sols. 80 toneladas pera cada hu, y quan s' hi posan, escupen unas balas de més d' un pam de diámetro.

En quant á corre, pochos 'n hi ha que l' atrápin. 20 millas per hora, en cas de necessitat, me sembla qu' es una bona marxa... Y que aquest no es d' aquells barcos que cada cinch minuts ha d' aturar-e pera carregar carbó. En tanta cantitat n' embarca 'l Colón en las sévas carboneras, que sense pararse en loch, pot caminar la friolera de 8,000 millas.

Es un barco magnífich, un preciós barco de guerra, que 'ns prestará indubtablement grans serveys.

¡Qué 'n surtin ara de complicacions navals, colonials ó internacionals!

—A veure ¿qué fa aquest Japó?

¿Cóm es que no galleja per davant de las Filipinas, com fins ara havia fet?

Sembla que passa de llarch, sense mirar siquiera...

¿Y Alemania? ¿Per qué no torna á anar á las Carolinas? ¿Per qué no renova la jugada de Yap?

—Ja deuré guardarsen. Com que sab que si ella te Kaisers y Wilhems, nosaltres tenim Cristóbal Colón!

Lo mateix dich dels moros. No hi ha perill que hi tornin ara á burlarse de nosaltres ni á tractarnos de galinas. A la més mínima que fassin, se 'ls envia 'l Colón á Tánger, se 'ls cus la boca se 'ls demana una indemnació, qu' ells promet'n desseguida y no pagan may, y ja tenim arreglada la cosa.

¡Ah!... ¡No 'n farém pocas d' heroyicitats ab aquest barco!...
Té!... No més per probar si va bé, ara vull enviarlo á Cuba.

S' passejará pel mar de las Antillas, crasará pel golf de Méjich rondará per davant de Cayo-Hueso y Tampa y hasta... ¡quí sab!... potser fins s' arribi á guaytar una mica per la voreta de Nova York.

—¿De serio?—li diu de sopte una veu, al mateix temps que una mà enguantada li agafa 'l cordonet ab que 'l ministre estira l' acorassat.

—¡Hola, mister Taylor!... ¿Vosté?

—¿Es veritat aixó de que vol enviar el Cristóbal Colón á las costas dels Estats Units?

—Home... jo... bé pensava ferho!...

—Donchs, abstinjissen. La meva nació considerará aquest viatge com un acte d' hostilitat...
—Pero home...
—Basta: ni una paraula més.

Es tanta la forsa ab que la indicació del diplomátich americá ha ressonat en los séus oídos, que 'l senyor Beranger se desperta.

—¡Vaja!—murmura ab veu trista y juntant inconscientment lo somni ab la realitat:—¿Qué 'n farém donchs d' aquest barco?... Si arribi á saber aixó, no 'l compro...

FANTÁSTICH

OTAVAN á Cádiz lo cruiser *Princesa de Asturias*, als crits de «¡Visca España!» ¡Visca 'l rey! y altres, y 'l barco anava relliscant majestuós camí del aygua.

Tot de un cop sona un crit de «*Visca 'l ministre de Marina!*» y 'l cruiser queda encallat de repent.

Tois los esforços que s' han fet fins ara pera arrancar-lo de tan mala situació, han resultat inútils. Tindrà qu' esperarse á que durant la tardor vinguin las altas mareas, pera veure si las forsas de la naturalesa son mes afortunadas que las dels homes.

* *

Y ara recapacitém.

La Reina Regent naufragada...

La Princesa de Asturias encallada...

Homes de la Restauració: tan mateix teniu ben mala sombra!

Días passats va alsarse una partida en un poble de la provincia de Valencia.

Y després de alsarse va desapareixer, sense deixar

rastre, ni donar un crit que pugá determinar la seva significació.

No pot negarse qu' es molt deliciós lo que passa ab las partidas valencianas. Qualsevol diria que no están formadas d' homes. Dada la facilitat ab que 's fonen mes aviat semblan de horxata de xufias.

En un tancar y obrir d' ulls se transforman en aygua fresca.

La partida de Valencia tan aviat alsada com desaparecudia, no va donar cap crit, ni va fer cap manifestació per la qual pogués deluherse 'l seu carácter.

¿Qu' era, donchs?

¿Era una partida republicana? ¿Era una partida carlista?

No s' hi trenquin el cap: jo 'ls ho diré lo qu' era. En mon pobre concepte, y crech que no vaig errat, era una *partida de vi*.

Si una cosa m' ha fet gracia es l' acudit que han tingut los filipinos de nombrar fill adoptiu de Manila, á n' en Tomaset Castellanos, ministre de Ultramar.

Ara no cal sino que completin la brometa, enviant á tan diminut personatge un bressol fet á la mida del seu fillet adoptiu.

Y una filipina ben guapa y ben robusta ab l' encárrech de bressarlo, y de treure'l á passeig.

Sembla que com á garantia del nou empréstit de 1,000 milions de pessetas, s' empenyará la renda de Aduanas.

Y quan aqueixa renda sigui empenyada ¿de qué farém mánegas?

¡Mánegas ray!... Los homes que 'ns gobernan no 's preocupan de las mánegas; de lo qu' ells se preocupan principalment es dels entorxats.

Primer deyan que 'l Czar en sa visita á París no hi aniria acompanyat de la seva senyora.

—Y está clar!...—exclamavan.—Una dama de sanch real, c ni ha de anar á un país ahont no hi ha rey ni reyna? ¿Ab qui alternaría la Czarina? ¿Ab la senyora del antic! blanquer qu' exerceix la presidencia de la Republicota? ¿Ab la filla de un home trampós que va ser condemnat á presidi?

Donchs á pesar de aquestas insinuacions dels monárquichs ara resulta que la Czarina acompanyará al seu espós en sa visita á la capital de la República francesa.

Y ara diuhen els partidaris de la restauració monárquica:

—Bé, sí; pero l' emperador de Russia no estará á París mes que tres días. Y afegeix lo corresponal del *Brusi*: «Esta conducta del Czar merece los mayores elogios: Por mi parte, le quedo profundamente agradecido.»

¿Veritat que quan lo Czar sápigá que 'l corresponal del *Brusi* li está profundament agrahit, s' enternirá de tal manera que casi li escapanán las llágrimas?

Dona gust veure á aquests monárquichs francesos. Pa vintisis anys que van perdre la corona.

Y ara, al últim, han perdut el cap.

«S' han tancat las Corts—diu *El Correo de Madrid*—sense que ningú sápigá las cantidades que van gastadas en la guerra de Cuba.»

¿Y ara per qué s' ha de saber?

Aixó fora un compromís y estém en terra de mansos y 's fan las cosas aixís: per tant, qu' esquitxi 'l país y que 's deixi de romansos.

Ha arribat á Barcelona en Morlesin, el secretari particular de D. Anton, ó com si diguessim el domador del Monstruo y potent engendrador dels diputats de la majoria y de alguns de las minorias.

Los cap-padres tupinaires presidits per l' hereu Pantorrillas sortiren á rebre'l á l' estació y desde llavoras no 'l deixan á sol ni á sombra.

Los amichs que tant l' adoran y l' consideran devían procurar qu' en l' Hotel Continental ahont s' allotja, se l' inscrigués ab lo següent nom:

D. Tanasi Soberania Nacional.

Una frase de Don Anton:

«Aquest any renuncio á pendre las ayguas.»

Fá molt bé.

No caldría sino que prengués las ayguas, per acabarho de pendre tot.

Las ayguas las deixa á la nació. La qual ¡pobreta! se troba ja ab l' aygua fins al coll.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA - *Vi-la-fran-ca.*
- 2.ª ACENTIGRAFIA - *Dona—Doná.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS - *La Mascarita.*
- 4.ª LOGOGRAFIA NUMÉRICH - *Clarín.*
- 5.ª GEROGLIFICH - *Com mes l' espuntas menos punta té.*

Han endevinat totas las solucions los ciudatans P. Benet, Un noy rós, Saladriga y Pau Mut: n' han endevinadas 4 P. M. rs y Suculent; 3 Emili Revoltós, Cap eigrany y M. Ribas; 2 J. Tarongi y un no mes Cucurulla y Tomás Tip.

ENDEVINALLAS

XARADA

Es lletra de poca estima

prima.

Los músichs saben com sona

segona

Y es article á sa manera

tercera.

Y ara crech que res me cal,

puig rumiant sols una estcna,

trobarás lector que dona

un nom d' home 'l mcu Total.

PERE CARRERAS.

ANAGRAMA

Donya Tot entusiasmada

davant de un total grandió,

exclama a:—Es deliciós

habita en semblant morada.

CINTET DE LA TENDA.

GEROGLIFICH

D D

D

K S A

A S A

A

I P I

PESSETA Y DOS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

12 Setembre

Ciudadans A. Calbet, Crach, J. Romansos. D. (Vilafranca) S., J. Malagrava, Xarut-lo, Antonet del Vendrell, Arcadi Friu, Ramón de la Goma, J. Jeremias, Americano Pobre, J. Tarinas, J. Reixach, S. R. X. Un Japonés, Jan Petit de Vilafranca, Noy de Miquel, P. Salom Molas, Domingo Soler, Singla, R. Puig, Pengu y C. Modest Gual y Pou, y Un Romancero J.—Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudad E. Revoltós, Fidel Delfi, J. Bernis Pruna, B. Elias, Un que va per saupas, Pepet Panxaja, Fernando Garcia, Mariano Amat, Aguilera, Suriscuti, Amich dels aucells, Filipo Lipi, Rafel Rutllant, Tap de suro, y B. Uetam.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudad J. Sallentag: Gracias per l' envío.—Pau Perilla: Va bé.—Candor salamé: Quan un treball es de actualitat s' ha d' enviar ab més anticipació.—P. P. T.: Está bé: tal vegada 'l guardarem per l' Almanach.—A. F. (Calonge): Las porquerias electorals han adquirit un carácter que ja casi es millor no ocupar-se'n, en no sent cassos excepcionals.—Deducte: Preferim plantas originals a trasplantadas.—J. S.: Tindrém present lo que 'ns diu pera un dels proxims números: en lo present no hi ha capgut.—F. Sisa: Va bé.—R. Pons Caballé: Hi ha algunas rimas estradas pels cabells.—S. Tora Pous (Habana): Gracias per l' envío de sas correspondencias, encare que duptem poder utilisarlas. *La Gaceta de Cataluña* ja fa anys que no 's publica.—Felix Cana: Oportunament veurém de utilisarho.—A. del Corral: Va bastant bé.—Eugeni V.: No 'ns fa 'l pés.—Mayer: Va bé y gracias.—A. Clots Bellart: No sabem si parla en serio ó en broma.—Un suscriptor (Sabadell): Verdaderament es ridicul; pero son tantas las ridiculesas de aquests mestres, que una mes casi no suma.—J. Oliva B.: Veurem de aprofitar alguna.—J. M. R.: No 'ns acaba de agradar.—Marangi: Es fluixet.—J. Santamaria Vinyals: Precisa donar á las composicions una mica de novetat: l' assumpto de la de vosté es molt vell.—Ramonet: Rebut l' envío y gracias. Per l' Almanach prefeririam que l' assumpto sigues humoristich.

19 Setembre

Ciudadans Ramon Soca, Sastre del quart pis, E. Janer, Un que 'l compra, Jaume Martí, Surisenti, Antonet del Vendrell, M. G., A. Mas y Mercadé, R. Escoda, Tebur, E. Broquetas, Doctor Tranquil, D. Tudec, Joan Vidal, A. Barberán Mir, M. S. de la Orta, F. Bausill, Un Americano pobre, Domingo Soler, A. F. F., S. Roch, T. Nofa, N. del C., R. Homedes M., G. (a) Nen Coll, Casaranyas, A. Priu, G. Pau, Galan per tot y Pere Bou.—Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans Pere Carreras, Sidi Barrabarrabum III, C. G. Redenbach, Anton Font, C. de Alfonso, Gonnella poétich, B. Nani, G. Baresa, J. Ferrer B., Pepeta Forgueron B., J. F., Gaviers, Pere Vila, Homs (P.), C. Allenog A., Sanch de Cargol, J. Staramsa, Joanet Xarrami, Un que desitja la mort de Macéo, Rever T., Pe Gra, V. Tarrida, Escolá Vilafranchi, Duré, Jumerá, Cintet Brun, Pepet Snerrot, J. Bagunyá, Chelin, y J. Palom.—Insertarem alguna cosa de lo qu' envian.

Ciudadá P. Rovellat: Es fluixet.—Lluquet: Ho aprofitarem.—Domingo: No 'ns va.—J. Parpal: Resulta manso.—J. Pont y Espasa: Utilisarem alguns epigramas. Per l' almanach envihi una de aquellas composicions saladas que vosté sab escriure.—I. Soler: No mes n' hi ha un d' aprofitable y encare resulta un xich gras.—Jep de Jepsus: Rebut l' envío: mil gracias.—J. Puig Casanyas: Idem e idem.—J. Llopert Munné: No 'ns agrada pron.—A. Llimoner: Se li agrabeix la remesa de las composicions, totas las quals son insertables.—H. Voltaire: Van bé las que 'ns envia.—E. Pi Fani: Idem.—Aguileta: Lo mateix li dihem.—J. Llavi: Lo quento es manso.—J. Via: N' aprofitarem alguna.—R. Llo: La curta va millor que la llarga.—Noy de la Pega: Dimars ens veurem y 'n parlarém.—Un del Baix Ampurda: L' article resulta extravagant.—Mero Col: Mirarem de aprofitarho.—S. Gramunt: Los dibuixos no son utilisables.—J. R. F. de Vilafranca: La composició es massa estraganyada com á forma, y com á fondo no ofereix gran interés.—B. B. K.: Preferim los articles originals á las traduccions.—Antonet del Corral: Va bé.—Pep Trenyina: Es fluix.—E. D. S.: Tindrém present l' observació que s' digna ferhos.—J. Oller: En la composició hi ha algunas inconexions gramaticals.—Lluís G. Salvador: Algo s' aprofitará.—P. Colomer: Veurem de utilisarho.—R. Alonso: Va bé.—P. P. T.: Com veurá per l' anterior correspondencia hem coincidit.—R. Pous: Ho insertarem.—E. Vilaret y T. Doy: Previas oeilas correccions podran insertarse.—Galan de Llansa: Es fluix y no serveix.—Pepet Negre: Rebuta la composició: s' utilisarà.—Pepeta Aragonés: L' article que 'ns envia no es nou, ó a lo menos se 'ns figura haverlo llegit, si bé qu' en castellá.—J. Grau: Los datos que vosté 'ns dona y 'ls oficials difereixen.—V. Padrós Vidal: Veurem de aprofitarho.—J. Borrut y Solé: L' una no va: la parodia menos mal.

ANTONI LOPERA, editor.—Rambla del Mu, 20

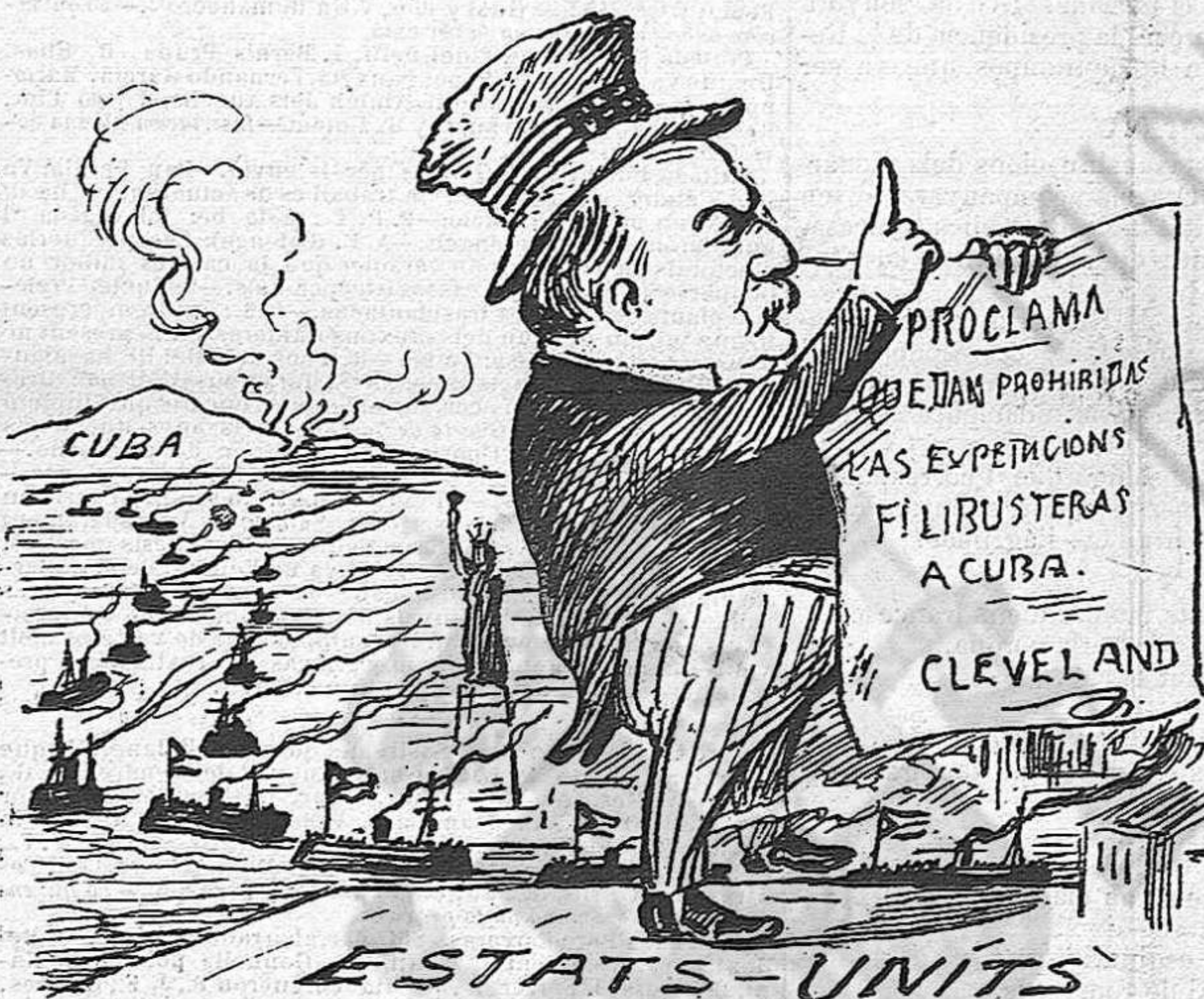
A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona

FRUYTA AMARGA

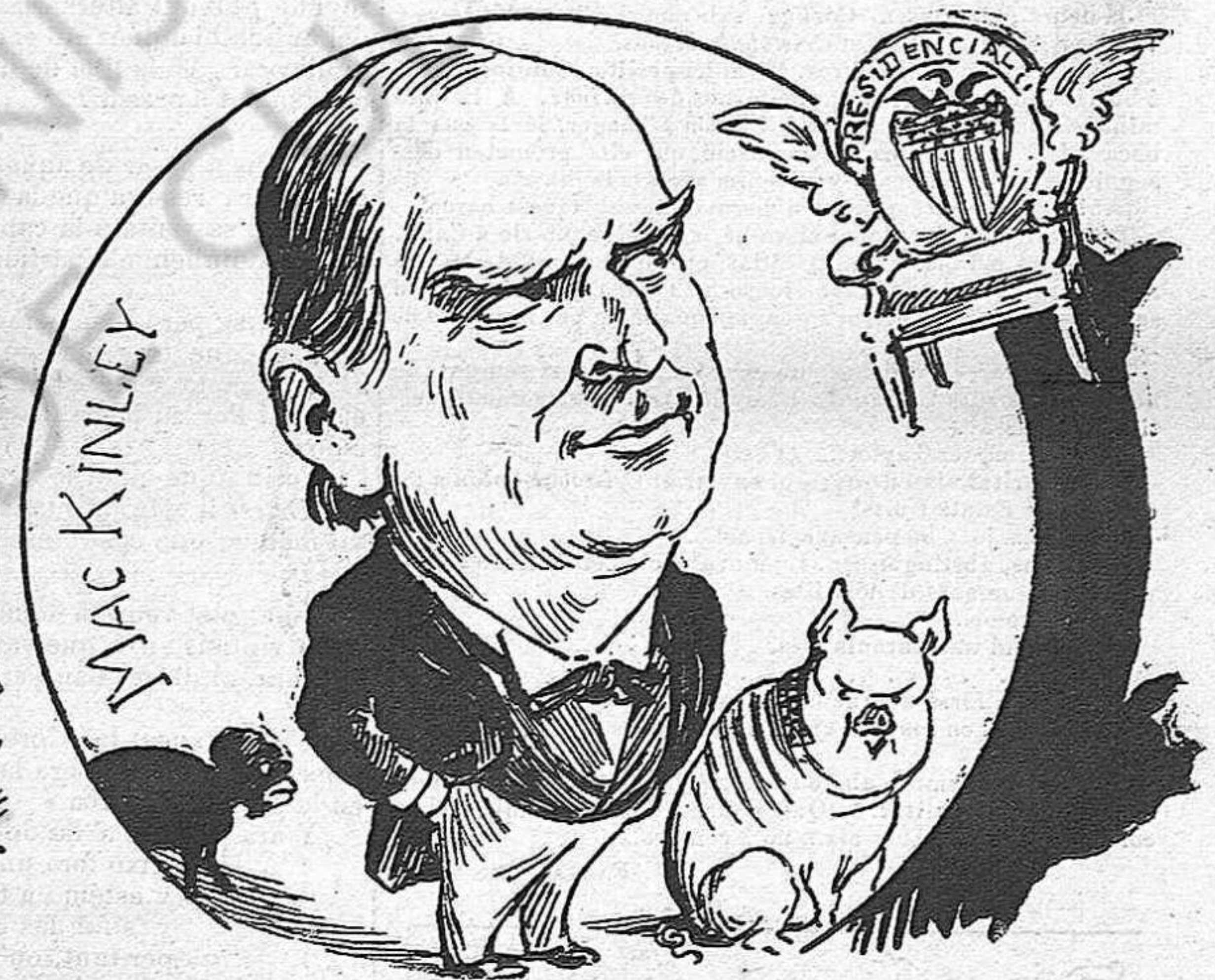

La mala sombra de un ministre. Eclipse parcial d' Esquadra.

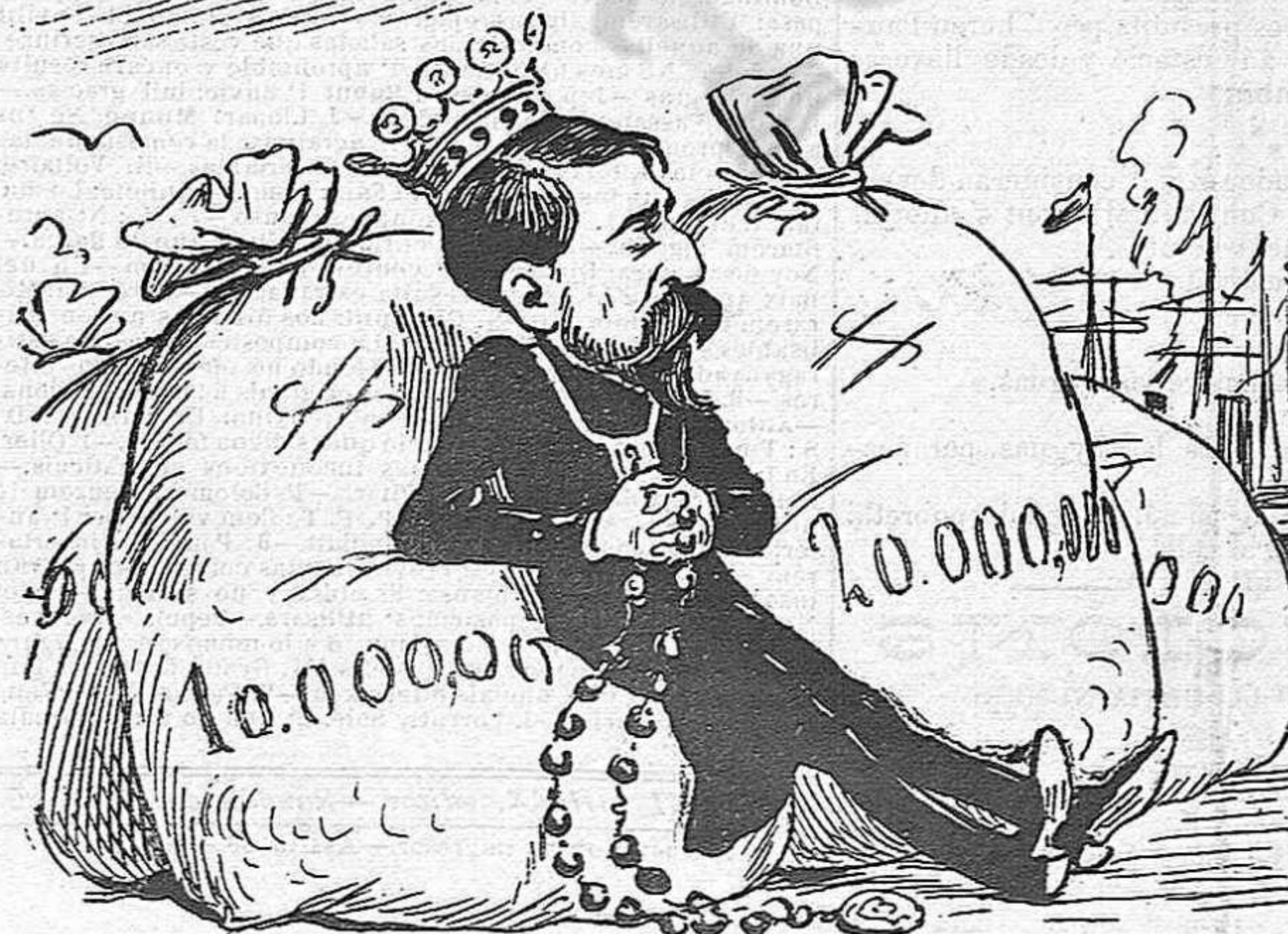
Aquests no s' entenen de brochs, y per lo que puga ser tornan á espolsar las eynas d' encomenarse á Deu.

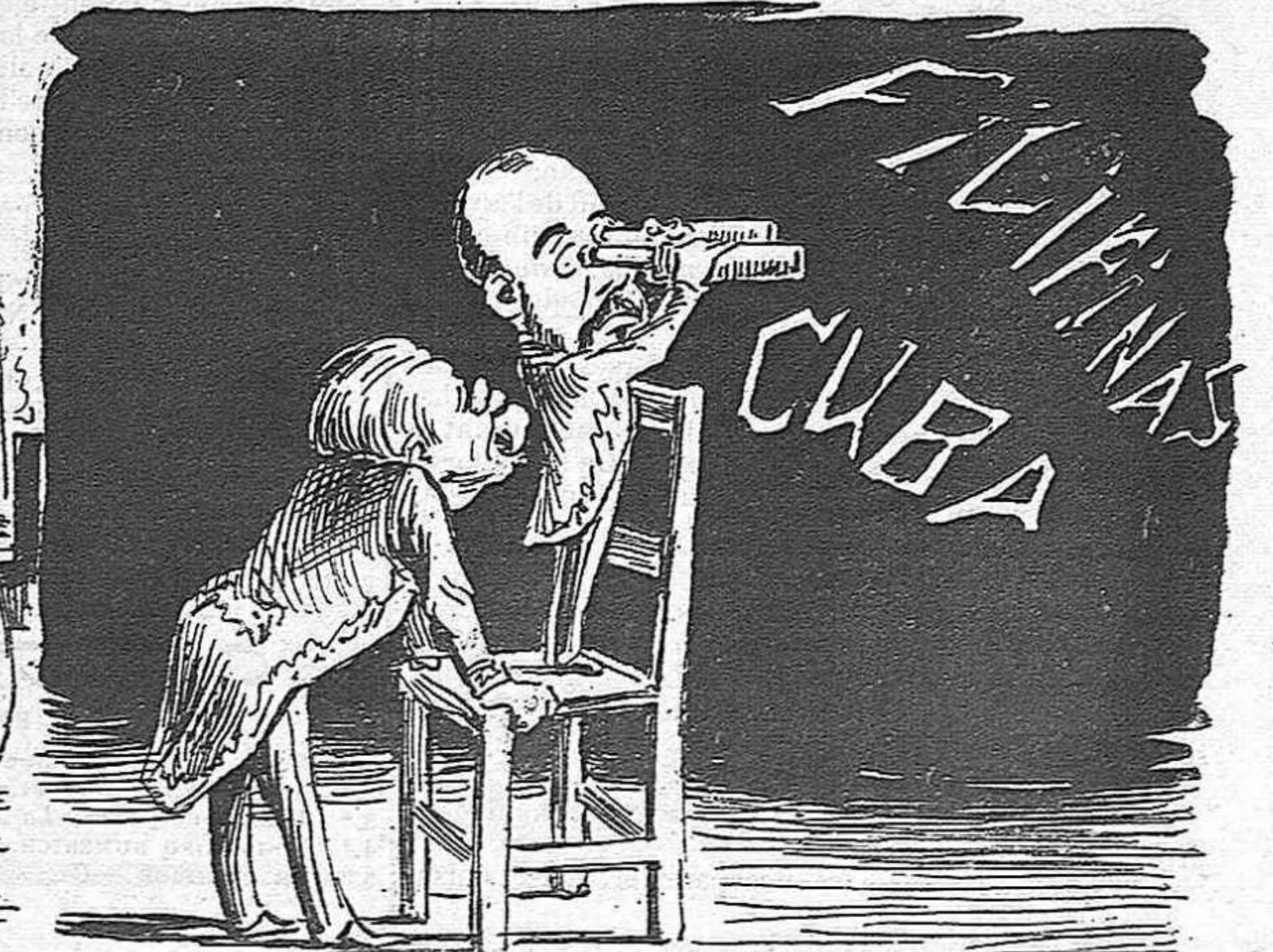
SAINETE NORT AMERICÁ.—Desde que ha declarat que 'ns protegía, surten mes expedicions que may.

Lo futur President:—Aquest també 'ls protegirá per carinyo á Espanya.

Pero no hi ha que desesperarse, que ab patriotas aixís sempre tindrem qui 'ns guardarà 'ls quartos.

L' última ullada, ans de anar á la torre: —¿Qué veus Tomaset? —Llamps y trons y cataclismes!...